

INFO NOVINY

číslo 4

DUBEN 2021

ročník XXVI

INFOnoviny – duben 2021

Rodinné centrum poskytuje služby dětem i celým rodinám

Na Rodinné centrum Kroměříž v Kolárově ulici se již léta obrací rodiny s dětmi v krizových situacích. Ne každý rodič dokáže překonat a vyřešit dlouhodobé problémy, což má pak negativní vliv i na děti. Díky poskytovaným sociálně aktivizačním službám pomáhá Rodinné centrum tyto krize řešit. Má v tom dlouholetou praxi, mnoho zkušeností, odborně zdatný kolektiv a velmi dobré výsledky.

Sociálně aktivizační služby ale nejsou jediným, čím se může Rodinné centrum pochlubit. RC totiž založilo i celodenní Středisko výchovné péče, které zde funguje od roku 2019. Jedná se vlastně o malé školské zařízení pro děti s nej-

různějšími obtížemi a poruchami chování i učení. Děti toto zařízení navštěvují po dobu osmi týdnů, pak se vrací zpět do své původní školy. V indikovaných případech může být docházka dětí prodloužena nebo v dalším školním období podle potřeby zopakována.

Díky menšímu počtu dětí je zde umožněn individuální přístup pod vedením odborníků. Ti zde nejen děti vyučují podle vzdělávacích plánů, ale zároveň řeší i osobní problémy dětí. Spolupracují přitom nejen s rodiči, ale nezávadka využívají i sociálně aktivizační služby Rodinného centra. Celodenní SVP je určeno pro žáky obou stupňů základních škol.

Dopoledne zde probíhá individuální výuka, která je v odpoledních hodinách vystřídána terapeutickou činností, zájmovými i relaxačními aktivitami. Každý den děti odpoledne odcházejí domů, je tak velkou výhodou, že nejsou odloučeni od rodičů. Rodiče s dětmi podle potřeby mohou využívat i rodinných konzultací, kde jim odborní pracovníci střediska mohou poskytnout potřebnou pomoc v řešení obtíží. I když je osm týdnů poměrně krátká doba na řešení problémů dětí, má středisko také své výsledky, že je o zdejším docházku do školského zařízení velký zájem

Jana Janoušková

Příběhy dětí ze střediska výchovné péče

■ **Dívka, droboučká,** přichází nejistá a vystrašená. Přichází k nám se školními problémy. Nekomunikuje, bojí se. Nejvíce ji zaujme kočárek pro panenky. „Můžu si ho půjčit?“ její první věta. Navazuje kontakt. Nosí si svoji panenku, o kterou během celého dne vzorně pečuje. Přes panenku navazujeme kontakt. Dovídáme se, jak dívka funguje i mimo školu, jak se cítí, co ji dělá radost, čeho se bojí, co by ráda v budoucnu dělala. Přivzeme pracovníky sociálněprávní ochrany dětí k řešení problému, taktéž doporučujeme rodině využití naší sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Vše se podařilo. Dívka u nás po dvou měsících ukončuje pobyt usměvavá, spokojená. Spokojená je i maminka.

■ **Další dívka** k nám přichází velmi smutná, na svůj věk málo průbojná. Vůbec si nevěří. Schovává se před

ostatními a nejráději je sama. Zvyšujeme její sebevědomí. Pozitivně motivujeme. Učíme ji, že jaký vztah zaujme sama k sobě, tak se bude chovat k ní i okolí. Pomáháme nastavit hranice osobního prostoru. Opět zapojujeme sociálně aktivizační služby v rámci celé rodiny.

■ **Jiná dívka** k nám nastupuje, protože má problémy s krádežemi. Má velké nutkání pořádně někde něco brát, už jen pro ten pocit... Opouští nás se slovy: „Konečně už nekradu!“ Zpětnou vazbu máme i po několika měsících od ukončení pobytu, kdy máme informace, že ke krádežím opravdu nedochází.

■ **Chlapec z 2. stupně** základní školy přichází velice ospalý, vnímá jen velmi málo, téměř nekomunikuje, pořád by chtěl jen spát, polehává po lavici, je unavený. Byl závislý na počítačo-

vých hrách až do té míry, že u nich trávil veškerý volný čas. I v noci, kdy už šla jeho maminka spát, tak se tajně plížil ke svému PC a hrál hry až do časných ranních hodin. Ráno chodil na výuku nevyspalý, často při vyučování usínal, v odpoledních činnostech nebyl vůbec schopen pracovat. Nastavovali jsme u něj zdravý režim i rád. Zpočátku byl velmi negativní. Později byl však vděčný za to, že jsme mu pomohli. Dnes už ví, že i hraní počítačových her má své limity. A také, že pravidelný spánek a zdravý životní styl se nedá ošidit a zanedbávat.

■ **Přichází chlapec** s onemocněním, které je patrné i na jeho vzhledu. Zažíval i posměch a byl ohrožený šikanou. Pracovali jsme na jeho sebeúctě, začal mezi spolužáky zažívat pocity radosti. Byl moc rád, že si ve skupině našel kamarády, zažívá tolik potřebnou radost, ocenění, i to, že někam patří a mají ho rádi.

■ **Další chlapec** byl tak agresivní, že fyzicky napadal nejen pedagogy, ale i svou vlastní matku a když došlo na konflikt s policií, tak útočil i na ně. Báli se ho všichni. Nikdo s ním nechtěl jednat. Učil se u nás komunikovat a jednat bez agrese.

■ **Jiný chlapec** měl problémy s obezitou a ve škole se mu děti smály. Neměl kamarády, byl nešťastný. U nás zažil poprvé přijetí skupinou, dnes již je schopný sportovat a nejráději skáče na trampolíně a tráví volný čas s kamarádem, kterého si našel v místě svého bydliště. A společně sportují a pomáhají si.

Bc. Eliška Petruchová,
ředitelka Rodinného centra
Kroměříž a Střediska výchovné péče